

Wymagania edukacyjne dla kl. III b i III T w r. szk. 2017/18

NADKRYTERIUM DLA WSZYSTKICH OCEN:

- JĘZYK WYPOWIEDZI PISEMNYCH JEST KOMUNIKATYWNYM JĘZYKIEM POLSKIM
- UCZEŃ UZYSKUJE OCENY POZYTYWNE ZA WIĘKSZOŚĆ DŁUŻSZYCH WYPOWIEDZI PISEMNYCH
- ZA WIĘKSZOŚĆ TESTÓW SPRAWDZAJĄCYCH CZYTANIE ZE ZROZUMIENIEM UCZEŃ UZYKUJE POZYTYWNE OCENY
- UCZEŃ ZNA TREŚĆ LEKTUR PRZEWIDZANYCH W PODSTAWIE PROGRAMOWEJ, A ZWŁASZCZA TEKSTÓW OZNACZONYCH GWIAZDKĄ

Uwaga!

- UCZEŃ CHCĄCY OTRZYMAĆ OCENĘ BARDZO DOBRĄ, POWINIEN BRAĆ UDZIAŁ W PRZYNAJMNIEJ DWÓCH KONKURSACH Z JĘZYKA POLSKIEGO,
- WYKONYWAĆ ZADANIA DODATKOWE Z WŁASNEJ INICJATYWY LUB ZALECONE PRZEZ NAUCZYCIELA,
- WYKAZYWAĆ SIĘ UCZESTNICZENIEM W ŻYCIU KULTURALNYM SZKOŁY I REGIONU (NP.TEATR, KINO, FESTIWALE, NOC TEATRÓW, POEZJI, MUZEÓW, KONCERTY, WYSTAWY ITP.)

- **Warunkiem koniecznym** do omawiania tekstów kultury jest ich **znajomość w zakresie wymaganym przez nauczyciela. Uczeń zawsze musi znać tekst** (przeczytał go we fragmentach lub w całości – tak jak polecił nauczyciel), w przeciwnym wypadku analiza i interpretacja nie przyniosą oczekiwanych efektów. Ponadto dyskwalifikowane są wszelkie prace przygotowane na zasadzie „kopiuj – wklej” lub będące kompilacją cudzych prac.

- Drugim warunkiem koniecznym jest przekroczenie progu zaliczeniowego (30%) w przynajmniej połowie przeprowadzonych matur próbnych w klasie maturalnej

Wymagania ogólne	Ocena dopuszczająca Uczeń:	Ocena dostateczna Uczeń:	Ocena dobra Uczeń:	Ocena bardzo dobra Uczeń*:
I. Odbiór wypowiedzi i wykorzystanie zawartych w nich informacji	– rozumie teksty o prostej budowie; – dostrzega sensy zawarte w powierzchniowej warstwie tekstu; – z pomocą rozpoznaje funkcje tekstu i z pomocą wskazuje	– rozumie teksty o niezbyt skomplikowanej budowie; – stara się dostrzegać sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – stara się rozpoznać funkcje	– na ogół rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – na ogół dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; -na ogół rozpoznaje funkcje	– rozumie teksty o skomplikowanej budowie; – dostrzega sensy zawarte w strukturze głębokiej tekstu; – rozpoznaje funkcje tekstu i środki językowe służące ich

	<p>środki językowe służące ich realizacji;</p> <ul style="list-style-type: none"> – odbiega od stosowania kryteriów poprawności językowej; 	<p>tekstu i środki językowe służące ich realizacji;</p> <ul style="list-style-type: none"> – zwraca uwagę na kryteria poprawności językowej; 	<p>tekstu i środki językowe służące ich realizacji;</p> <ul style="list-style-type: none"> – na ogół ma świadomość kryteriów poprawności językowej; 	<p>realizacji;</p> <ul style="list-style-type: none"> – ma świadomość kryteriów poprawności językowej;
II. Analiza i interpretacja tekstów kultury	<ul style="list-style-type: none"> – nie zawsze poprawnie stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu próbuje wykorzystać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – próbuje poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – próbuje odczytać rozmaite sensory dzieła; – próbuje dokonać interpretacji porównawczej; 	<ul style="list-style-type: none"> – stara się stosować w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu stara się wykorzystywać wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – stara się poznać niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – stara się odczytać rozmaite sensory dzieła; – stara się dokonać interpretacji porównawczej; 	<ul style="list-style-type: none"> – na ogół stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu na ogół wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – na ogół poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – na ogół odczytuje rozmaite sensory dzieła; – na ogół dokonuje interpretacji porównawczej; 	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje w analizie podstawowe pojęcia z zakresu poetyki; – w interpretacji tekstu wykorzystuje wiedzę o kontekstach, w jakich może być on odczytywany; – poznaje niezbędne dla literatury fakty z historii literatury i innych dziedzin humanistyki; – odczytuje rozmaite sensory dzieła; – dokonuje interpretacji porównawczej;
III. Tworzenie wypowiedzi	<ul style="list-style-type: none"> – buduje wypowiedzi o niezbyt wysokim stopniu złożoności; – nie zawsze stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – próbuje zwiększać własną kompetencję językową. 	<ul style="list-style-type: none"> – stara się budować wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – stara się stosować w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – zwraca uwagę na własną kompetencję językową. 	<ul style="list-style-type: none"> – na ogół buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – na ogół stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – na ogół ma świadomość własnej kompetencji językowej. 	<ul style="list-style-type: none"> – buduje wypowiedzi o wyższym stopniu złożoności; – stosuje w nich podstawowe zasady logiki i retoryki; – ma świadomość własnej kompetencji językowej.

* są to zapisy umieszczone w podstawie programowej

A) Na ocenę dopuszczającą – uczeń wykonuje polecenia dość powierzchownie. Jego wiedza jest w zasadzie odtwórcza, umiejętności niewielkie. Ważne jest, aby uczeń, który zdobywa oceny dopuszczające, podejmował pracę, wykazywał starania. Próbuje wykonywać polecenia na miarę swych możliwości. Ponadto należy dążyć do tego, aby odnajdował w tekstach elementy wcześniej wskazane przez innych uczniów, a których sam nie umie rozpoznać i wskazać. Jeśli chodzi o prace pisemne, to należy zadbać o to, aby pisał prace

samodzielnie, jego prace są oczywiście krótkie, powierzchowne, sądy mało oryginalne, argumentacja niepełna. Podobnie z wypowiedziami ustnymi – są to wypowiedzi krótkie, ale przede wszystkim powinny być zgodne z tematem i komunikatywne.

- B) Na ocenę dostateczną – uczeń podejmuje działania, ale nie kończą się one pełnym sukcesem. Pracuje, lecz popełnia błędy, polecenia są wykonywane nieprecyzyjnie, uczeń nie jest pewien swoich wypowiedzi pisemnych i ustnych. Jego przemyślenia są powierzchowne lub odtwórcze, ale pracuje, czyli właśnie „stara się”.
- C) Na ocenę dobrą – uczeń podejmuje wszystkie działania, popełnia jednak nieliczne błędy. Jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne usterki. Ponadto nie zawsze umie uzasadnić swoją wypowiedź, wie, ale nie wyjaśnia omawianych zjawisk. Zapis „na ogół” oznacza, iż jego prace są wykonane dobrze, czyli zawierają drobne uchybienia.
- D) Na ocenę bardzo dobrą – tu znajdziemy zapis mówiący, że uczeń wykonuje rozmaite zadania i czynności „poprawnie”, „samodzielnie”, „świadomie”, „ciekawie”, „interesująco”. Tak więc pracuje samodzielnie, wie i umie wyjaśnić. Trafnie dobiera przykłady, cytaty, argumenty, dokonuje porównań, ocen, uzasadniając swoje zdanie. Jego wypowiedzi zarówno ustne, jak i pisemne są wolne od błędów, wyczerpujące, pomysłowe, twórcze. Mówi pełnymi zdaniami, uzasadnia swoją wypowiedź, znajduje w tekście przykłady na poparcie swych słów. Umie odnieść się do świata zewnętrznego, jeśli zachodzi taka potrzeba. Podczas pracy w grupie staje się liderem, umie nie tylko współpracować, ale nadaje ton działaniom innych, wprowadza nowe rozwiązania i pomysły.